

Mødet den 28. April 1910.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Marinus Petersen.

1. (J. Nr. 10¹—1910). Efter derom foreliggende Anmodning fritoges Fru Overretssagfører Pedersen for Hvervet som **Suppleant ved Værgeraadet** og Fru Murermester S. Rasmussen, Klostergade Nr. 63, valgtes i Stedet.
2. (J. Nr. 71—1910). Overlægen ved Kommunehospitalet bevilgedes **Rejsetilladelse** i 4 Uger fra 1. Maj.
3. (J. Nr. 49—1910). Andragende fra Grundejere i Samsøgade om, at **Betalingen for Istandsættelse af Gade og Fortov** maa erlægges kvartalsvis.
 Det vedtoges at tillade, at Betalingen erlægges i 5 halvaarlige Terminer med 4 % Rente.
4. (J. Nr. 62—1910). Den foreliggende Indstilling fra Brolægningsudvalget angaaende Licitations-tilbud paa **Levering af glasserede Lerrør** vedtoges.
5. (J. Nr. 35—1910). Den foreliggende **Ansøgning fra Lærerinde Astrid Blichfeldt om Afsked** fra sin Stilling som Lærerinde ved Aarhus Skolevæsen anbefaledes.
6. (J. Nr. 509—1909). Ansøgning fra Opsynene ved de offentlige Nødtørftsanstalter om **fri Vikar i Sygdomstilfælde**.

Brolægningsudvalgets Indstilling om, at Opsynene skal være Medlemmer af de kommunale Arbejderes Sygekasse og selv betale deres Kontingent, og at der betales dem af Kommunen under Sygdom 50 Øre pr. Dag, vedtoges.

7. (J. Nr. 69—1910). Efter Indstilling fra Ligningskommissionen bevilgedes der Lærer A. Stilling **fri Telefon** som Næstformand i Kommissionen.
8. (J. Nr. 29—1910). Den foreliggende Ansøgning fra Reservedistriktsjordemoder S. Søbye Andersen om, at Byraadet vil afholde **Udgiften ved hendes Telefons Flytning**, kunde ikke bevilges.
9. (J. Nr. 93—1910). Meddelelse fra Tandlæge Visby om, at han forbeholdt sig **Reproduktionsretten** for sine Akvareller fra det gamle Aarhus ved disses Salg til Kommunen.

Det vedtoges, at man ikke kunde vedstaa Købet, naar Reproduktionsretten skulde tilkomme Sælgeren.

10. (J. Nr. 68—1910). Ansøgning fra Læderhandler Meier om **Tilbagebetaling af en Del af Vandafgiften** for Oktober Kvartal 1909.

M i k a e l J o h a n s e n meddelte, at Vandværksudvalget ikke kunde anbefale Andragendet. Udvalget havde afvist mange lignende Anmodninger, fordi det mente, at Ejerne selv maatte sørge for at holde deres Ledninger i Orden. Det var ganske vist ikke morsomt for de Ejere, for hvem et Vandrør sprang, men det vilde være altfor farligt at komme ind paa nogen Tilbagebetaling i saa Tilfælde.

J a k o b J e n s e n slog fast, at Ansøgeren ikke var uskyldig i det store Vandspild. Han henstillede gennem Pressen at gøre Ejerne opmærksom paa de Følger, det kunde faa for dem, at de ikke holdt Vandledningerne i Orden.

Andragendet kunde ikke bevilges.

11. (J. Nr. 14¹—1910). Den foreliggende Ansøgning fra Dykker Heinrich Carl Friedrich Steinbrenner om **dansk Indfødsret** anbefalede.
12. (J. Nr. 12²—1910). Den foreliggende Indstilling om Tildeling af forskellige **Alderdomsunderstøttelser** vedtoges.
13. (J. Nr. 67—1910). Spørgsmaal om Anbringelse af **Elefanterne** fra Landsudstillingen i »Vennelyst«.

L a u r s e n oplyste, at Arkitekt Thorkel Møller havde meddelt ham, at han havde prøvet paa at indtegne Elefanterne i Planen for Pavillonen i »Vennelyst«. Taleren fandt Tanken ret tiltalende og mente, at Pladsen var bedre egnet end den paatænkte Plads ved Indgangen til Anlægget. Brygger Jacobsen havde ogsaa udtalt sin Tilfredshed med den ny Plads

J a k o b J e n s e n troede ikke, Elefanterne vilde tage sig ud set inde fra Pavillonen. Han foretrak vedblivende Pladsen ved Indgangen.

S i m o n s e n mente, man skulde lade Vedtagelsen om at opstille Elefanterne ved Indgangen staa ved Magt.

J a c o b s e n forekom det, at Elefanterne vilde tage for meget op for Pavillonen Pladsen ved Indgangen var bedre.

J a k o b J e n s e n fandt, at Pavillonens noget fortrykte Præg vilde øges, hvis Elefanterne blev stillet op foran den.

J u l. A n d e r s e n syntes, at naar Arkitekten, der havde tegnet Pavillonen, kunde forene Opstillingen ved den med sin kunstneriske Sans, maatte Byraadet ogsaa kunne dette.

Det vedtoges at anbringe Elefanterne ved Pavillonen.

Udenfor Dagsordenen meddelte

14. **Magnus Nielsen**, at Brolægningsudvalget havde modtaget Begæring fra Murermester Sørensen om Nedsættelse af en Voldgift angaaende Arbejdet med Kloakskyllebrønden ved Saltensbæk. Taleren skulde ganske henstille, om man skulde vælge en Voldgiftsmand eller vente og se Tiden an.

J. C. Petersen kunde ikke se, hvad Byen havde med den Sag at gøre.

Magnus Nielsen oplyste, at Byraadet ifølge Arbejdsbetingelserne skulde spørges i den Slags Anliggender.

Simonsen forekom det, at Sagen ikke vedkom Byraadet. Voldgift vilde sikkert være overflødig. Efter Forlydende havde Arbejdsmændenes Organisation meddelt Entreprenøren, at de vilde nedlægge Arbejdet førstkommande Mandag, hvis han ikke betalte Differencen mellem de 41 Øre og de 45 Øre inden Fredag.

Jakob Jensen ansaa Sagen for Byraadet uvedkommende, naar det havde udtalt sit Syn paa den.

Jacobsen kunde heller ikke se andet, end at Byraadet nu var færdig med Sagen, som fremtidig maatte afgøres mellem Entreprenøren og Arbejdsmændene.

Niels Jensen mente, at Udvalget var gaaet vel vidt ved at give Entreprenøren Tilladelse til at sælge Kommunens Grus.

Magnus Nielsen troede ikke, Byraadet kunde blive fri for at være Part i Sagen.

Jakob Jensen gjorde gældende, at Sagen drejede sig om, hvorvidt Byraadet fremtidig vilde stille Entreprenørforeningens Medlemmer ringere end Murermesterforeningens Medlemmer ved Licitationer. Hvis man gav Murermestrene Ret, vilde

man have afskaaret sig fra den Fordel, man kunde have ved Konkurrencen.

J a c o b s e n ansaa det for bedst, at Udvalget svarede, at det intet havde med den Sag at gøre.

S i m o n s e n kunde ikke se rettere, end at man fra Murermestrenes Side tilsigtede en Nedsættelse i Timelønnen for Kommunens Kloakarbejdere.

J a k o b J e n s e n syntes, at Udvalget havde været meget uheldig, hvis det havde ekspederet Svaret fra Byraadets sidste Møde saaledes, at Entreprenøren havde faaet det Indtryk, at Striden stod mellem ham og Kommunen. Da en saadan Strid imidlertid ikke var til Stede, var der ingen Grund til at nedsætte en Voldgift.

L a u r s e n troede, at Byraadet helt skulde have afholdt sig fra at udtale sig om Sagen. Nu havde Byraadet officielt taget Stilling til Sagen imod Entreprenøren, og saa kom denne og forlangte Voldgift.

J a k o b J e n s e n fandt, at Brolægningsudvalget havde en ufravigelig Pligt til at faa Sagen saaledes afgjort, at den blev Byraadet uvedkommende.

